

har tilstøttet at lade bestaae mellem Militaire og Civile, ved at foreslaae minimum af Strafarbejde, som af de militaire Domstole skal kunne anvendes, til 2 Aar, og nedenfor ansætte maximum af legemlig Straf til 50 Slag, hvilket kan skee, naar det Første bifalbes. Vi antage ikke, at den saaledes foreslaaede Forandring vil medføre nogen betydelig Forskjel i Antallet paa dem, der, fordi de dømmes til Strafarbejde, afgaae fra Krigsmagten; men i ethvert Tilfælde turde, hvad der taler for saa meget som muligt at gjøre de Civiles og de Militaires Retsstilling lige, opveie de mindre betydelige Ulemper, den forøgede Afgang maatte medføre (Nr. 6).

Til § 11.

Naar Loven af 12te Febr. 1849 § 7 foreskriver, at de Børnepligtige, som, førend de skulle udskrives, have lidt Straf af offentligt Arbejde og paa Grund heraf anses uværdige til at tjene i Armeen, kunne anvendes ved særlige Arbejdscommandoer og deslige, er Grunden til denne Bestemmelse naturligtvis den, at de Vedkommende ikke ved den Forbrydelse, hvori de have gjort sig skyldige, skulle vinde den Fordeel, at blive frie for en Statsborgerne i Almindelighed paahvilende Byrde. Men det synes, at de samme Grunde, som have motiveret hiin Bestemmelse, tale for ogsaa, saavidt muligt, at anvende den paa den allerede Udfrevne, som har opfyldt en, maaskee kun ringe, Deel af sin Børnepligt, og det saameget mere, som han i selve sin Stilling burde have havt et Motiv til at afholde sig fra Forbrydelsen, og han saaledes vistnok ikke bør behandles med mindre Strengthed end den, der i sin Ungdom, og muligens paa en kort Tid, har været indsat til offentligt Arbejde. Det foreslaaede Tillæg, er affattet med Hensyn til, at Vedkommendes Tjenesteplicht bør være afhængig af den Omstændighed, at hans Aldersklasse, efter hans Løsladelse af Straffeanstalten, gjør eller kommer til at gjøre activ Krigstjeneste, thi hverligere Forpligtelse bør neppe paalægges ham (Nr. 7).

Til § 14.

Da der i flere af Udkastets Bestemmelser om Fængselsstraffene er sætnet mellem Underofficerer og Menige (sef. f. Ex. §§ 16, 20 og 25), turde der ogsaa i nærværende Paragraf

være Grund til at gjøre dette, saaledes at Underofficerer ved Dom maatte kunne tilfindes Qvartearrest. Den Maade, hvorpaa Armeen nu rekruteres, maa ogsaa have Indskyldelse paa Besskaffenheden af de Individier, der udgjøre Underofficersklassen, især de højere Grader af denne, og Krigsretterne synes derfor ikke at burde være ubelukkede fra at anvende en mildere Straffeart, naar Sagens samtlige Omstændigheder talede herfor (Nr. 8).

Til § 15.

Nr. 9 indeholder en Redactionsforandring.

Til § 16.

Da der savnes en for al Arreststraf gældende almindelig Regel om, at den til Sundhedens Vedligeholdelse nødvendige Bevægelse i fri Luft bør tilstedes den Arresterede, er en Omredaction af sidste Affnit af denne Paragraf bragt i Forslag (Nr. 10).

Til § 17.

Da Arrest i Boien af 2den Grad er langt strengere end samme Arrest i 1ste Grad, synes Straffens Maximum at burde være forskjellig for de 2 Grader og foreslaaes forhøiet til 8 Dage for første Grad. Derved vil denne Straf kunne anvendes i et større Omfang, ligesom ogsaa Forholdet mellem de forskellige Fængselsstraffe bedre vedligeholdes, da een Dags Arrest i Boien i 1ste Grad regnes for lige med een Dags simpel Bagtarrest, og i 2den Grad for lig med sidstnævnte Arrest i 3 Dage (Nr. 11).

Til §§ 19—24.

For at lette Oversigten over de i Udkastet givne Regler for Anvendelsen af eensom Arrest, mørk Arrest og Fængsel paa Vand og Brød, behandle vi de ovenansførte Paragraffer under Get, og skulle forudsætte vore Endringsforslag følgende Fremstilling af de ved hine Paragraffer etablerede Resultater.

Den eensomme Arrest anvendes ifølge § 19: 1) uden Hensyn til Vedkommendes Alder, 2) for en Tid af indtil 60 Dage, og 3) uden Afbrydelse. Om den end ikke er paa indskrænket Koft, nyder den Arresterede desuagtet ikke med Hensyn til Forplejningen den Frihed, som tilstaaes ham efter § 15.

Eensom mørk Arrest anvendes ifølge § 20 for en Tid af indtil 30 Dage. Personer